

ปัจจัยด้านบริหารจัดการความปลอดภัยในองค์กรที่ส่งผลต่อทัศนคติความปลอดภัย ของพนักงานฝ่ายผลิต บริษัทเลนส์แว่นตา

Safety Management in the organization Factors Affecting safety attitude of the Production staffs at Ophthalmic Lens Manufacture

นายธนาคล ชูเลขา

รองศาสตราจารย์ธนชัย ยมจินดา

สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรม

คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง วิทยาเขตหัวหมาก

บทคัดย่อ

การวิจัยเชิงสำรวจนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาทัศนคติความปลอดภัยของพนักงานฝ่ายผลิต บริษัทเลนส์แว่นตาเกี่ยวกับปัจจัยด้านบริหารจัดการความปลอดภัยในองค์กร 2) เพื่อเปรียบเทียบทัศนคติความปลอดภัยของพนักงานฝ่ายผลิต จำแนกตามปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ 3) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านบริหารจัดการความปลอดภัยในองค์กรกับทัศนคติความปลอดภัยของพนักงานฝ่ายผลิต และ (4) เพื่อศึกษาปัจจัยด้านบริหารจัดการความปลอดภัยในองค์กรที่ส่งผลต่อทัศนคติความปลอดภัยของพนักงานฝ่ายผลิต

ประชากรที่ใช้ศึกษาคือพนักงานฝ่ายผลิต บริษัทเลนส์แว่นตา จำนวน 210 คน คำนวณด้วยวิธีของ ทาโรยามาเน่ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 138 คน ใช้แบบสอบถามแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล และการแจกแจงแบบสอบถามแบบเจาะจงและตามสะดวก สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ สถิติเชิงพรรณนา ประกอบด้วย การแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติเชิงอนุมานสำหรับทดสอบสมมติฐาน ประกอบด้วย การวิเคราะห์ค่าที, การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว, การเปรียบเทียบรายคู่, การวิเคราะห์สหสัมพันธ์เพียร์สันและการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ

ผลการศึกษาวิจัย พบว่า 1) การบริหารจัดการความปลอดภัยในองค์กรโดยรวมอยู่ในระดับดีมาก ($\bar{X}=4.44$) และทัศนคติความปลอดภัยโดยรวมอยู่ในระดับดีมาก ($\bar{X}=4.46$) 2) การเปรียบเทียบระหว่างปัจจัยด้านประชากรศาสตร์กับทัศนคติความปลอดภัย พบว่า เพศ , ตำแหน่งงาน และระยะเวลาการปฏิบัติงานที่ต่างกันมีทัศนคติความปลอดภัยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 3) ปัจจัยด้านบริหารจัดการความปลอดภัยในองค์กรภาพรวมมีความสัมพันธ์กับทัศนคติความปลอดภัยระดับสูงไปในทิศทางเดียวกัน ($r = 0.818$) 4) ปัจจัยด้านบริหารจัดการความปลอดภัยในองค์กรส่งผลต่อทัศนคติความปลอดภัยของพนักงานฝ่ายผลิต บริษัทเลนส์แว่นตาในระดับสูง ($R = 0.830$) โดยมีอำนาจในการพยากรณ์ร้อยละ 68.90 และสามารถเขียนเป็นสมการพยากรณ์ได้ดังนี้

$$Y = 0.639 + 0.190 (X_2) + 0.279 (X_4) + 0.295 (X_5)$$

คำสำคัญ : ปัจจัยการบริหาร; การจัดการความปลอดภัยในองค์กร; ทัศนคติของพนักงาน

Safety Management in the organization Factors Affecting safety attitude of the Production staffs at Ophthalmic Lens Manufacture

Thanadon Chulekha and Associate Professor Thanachai Yomchinda

Industrial Management , Faculty of Business Administration ,

Ramkhamhaeng University Huamark campus

Corresponding author

Abstract

The purpose of this survey research were to : 1) study safety attitude of production staffs and organization safety management at Ophthalmic Lens Manufacture, 2) compare production staffs safety attitude as classified by personal factors, (3) study relationship of organization safety management toward staffs safety attitude, and (4) study factors relating to organization safety management that affect staffs attitude.

The population of 210 staffs at Ophthalmic lens were taken to compute by Taro Yamane formula to derive at 138 sampling size. Likert's 5 rating scale questionnaire was employed to collect data and distributed purposively and conveniently. Data analysis employed descriptive statistics include frequencies, percentages, mean and standard deviation and inferential statistics for hypothesis tests include Independent sample t-test, One-way ANOVA, LSD, Pearson product-moment correlation, and Multiple Linear Regression.

The reserch finding were : 1) the overall level of organization safety management was high ($\bar{X} = 4.44$) and the level of staffs safety attitude were also high in overall ($\bar{X} = 4.46$), 2) safety attitude as per personal factors indicated significant difference at 0.05 on sex, job position and years experience, 3) the relationship analysis of organization safety management toward staffs safety attitude indicated a positive high strength of association ($r = 0.818$) 4) the relationship analysis of organization safety management factors that affect staffs safety attitude indicated a high strength of association ($R = 0.830$) with predicting power percentage of 68.90 and also can derive the forecast equation of $Y = 0.639 + 0.190 (X_2) + 0.279 (X_4) + 0.295 (X_5)$

Keyword: Management Factors; Organization Safety Management; Staffs Attitude

บทนำ

ประเทศไทยจัดได้ว่าเป็นประเทศอุตสาหกรรมที่มีความหลากหลาย และมีแนวโน้มขยายตัวอย่างต่อเนื่อง ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางสังคมธุรกิจและความเป็นอยู่ของคนไทยเป็นอย่างมาก ผลจากการขยายตัวของภาคอุตสาหกรรมอย่างรวดเร็วส่งผลให้กลุ่มวัยแรงงานส่วนใหญ่มุ่งเข้าทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมเพื่อหารายได้เลี้ยงชีพครอบครัว ถือได้ว่าแรงงานมีความสำคัญในการขับเคลื่อนธุรกิจให้เกิดผลกำไร และถึงแม้ว่าปัจจุบันจะมีการพัฒนาด้านเทคโนโลยีหรือสร้างนวัตกรรมใหม่ๆ เข้ามาช่วยทดแทนแล้วก็ตาม แต่ในขณะเดียวกันเมื่อมีการใช้แรงงานคนก็ย่อมมีโอกาสที่จะเกิดความเสี่ยงในการเกิดอุบัติเหตุ ความเจ็บป่วย หรือโรคจากการทำงานซึ่งเป็นเหตุให้ธุรกิจต้องประสบปัญหาในการผลิต รวมถึงเกิดความสูญเสียทั้งทางตรงและทางอ้อม เช่น กระบวนการผลิตหยุดชะงัก , เสียภาพลักษณ์บริษัทฯ , ค่าซ่อมแซมบำรุงรักษาเครื่องจักร , พนังงานขาดงานเพื่อรักษาตัว , ผลผลิตลดลง และจ้างพนักงานใหม่เข้ามาทำงานทดแทน เป็นต้น ล้วนเกิดต้นทุนที่สูงเพิ่มขึ้นทั้งหมดขององค์กร

เมื่อวิเคราะห์ถึงสาเหตุที่แท้จริงของการเกิดอุบัติเหตุ พบว่า เกิดจาก 2 ประการหลัก ประการแรกคือการกระทำที่ไม่ปลอดภัย ร้อยละ 85 เช่น การไม่สวมใส่อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล , ความประมาท , มินิสัยชอบเสี่ยง และทัศนคติที่ไม่ถูกต้อง เป็นต้น ประการที่สองสภาพการณ์ที่ไม่ปลอดภัย ร้อยละ 15 เช่น ไม่มีการคัดป้องกันส่วนที่เคลื่อนไหวของเครื่องจักร , การวางผังโรงงานไม่ถูกต้อง และอุปกรณ์ที่ใช้งานชำรุด เป็นต้น ความสูญเสียที่เกิดขึ้นสะท้อนให้ทั้งภาครัฐและเอกชนเกิดความตระหนักในการป้องกันให้เกิดความปลอดภัยต่อแรงงาน และสร้างขวัญกำลังใจในการทำงาน จึงออกประกาศบังคับใช้พระราชบัญญัติความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. 2554 เป็นกฎหมายหลัก รวมถึงระบบ ISO 45001 : 2018 เพื่อให้นายจ้างยึดเป็นแนวทางบริหารจัดการความปลอดภัยในองค์กรให้เกิดประสิทธิภาพ แต่อย่างไรก็ตามถึงแม้มีการบังคับใช้กฎหมาย มีกิจกรรมส่งเสริมความปลอดภัย และมีบุคลากรด้านความปลอดภัย พบว่า สถิติการเกิดอุบัติเหตุยังคงมีแนวโน้มสูงเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ตั้งแต่เหตุการณ์เกือบเกิดอุบัติเหตุจนถึงขั้นเสียชีวิต

ดังนั้นเพื่อลดแนวโน้มการมีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุต้องเริ่มต้นจากการบริหารจัดการความปลอดภัยอย่างเคร่งครัด โดยคำนึงถึงปัจจัยด้านต่างๆ ที่มีผลต่อทัศนคติความปลอดภัยของพนักงาน เพราะถ้ามีการสร้างระบบที่ดีจะส่งผลให้แรงงานมีทัศนคติที่ดีในเรื่องความปลอดภัย แสดงออกมาในรูปของความรู้ ความเข้าใจในความเสี่ยงของงานที่ปฏิบัติตามที่มีการประเมินความเสี่ยง มีความรู้สึกลปลอดภัย และมีพฤติกรรมที่ถูกต้อง ทำให้โอกาสของการเกิดความสูญเสียลดลง ถ้าองค์กรมีสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยนำไปสู่วัฒนธรรมความปลอดภัยในการทำงานซึ่งถือได้ว่าเป็นบันไดขั้นสูงสุดในการประสบความสำเร็จ จึงเป็นที่มาที่ผู้วิจัยให้ความสำคัญในการศึกษาเพื่อตอบคำถามวิจัยว่าปัจจัยด้านการบริหารจัดการความปลอดภัยในองค์กรใดที่มีผลต่อการทัศนคติความปลอดภัยของพนักงานฝ่ายผลิตบริษัทเลนส์แว่นตา แล้วนำผลการศึกษาวิจัยมาปรับปรุงแก้ไขระบบการจัดการขององค์กรในระยะสั้นและระยะยาว

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาทัศนคติความปลอดภัยของพนักงานฝ่ายผลิต บริษัทเลนส์แว่นตาเกี่ยวกับปัจจัยด้านการจัดการความปลอดภัยในองค์กร
2. เพื่อเปรียบเทียบทัศนคติความปลอดภัยของพนักงานฝ่ายผลิต บริษัทเลนส์แว่นตาจำแนกตามปัจจัยด้านประชากรศาสตร์
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านการจัดการความปลอดภัยในองค์กรกับทัศนคติความปลอดภัยของพนักงานฝ่ายผลิต บริษัทเลนส์แว่นตา
4. เพื่อศึกษาปัจจัยด้านการจัดการความปลอดภัยในองค์กรที่ส่งผลต่อทัศนคติความปลอดภัยของพนักงานฝ่ายผลิต บริษัทเลนส์แว่นตา

ขอบเขตการวิจัย

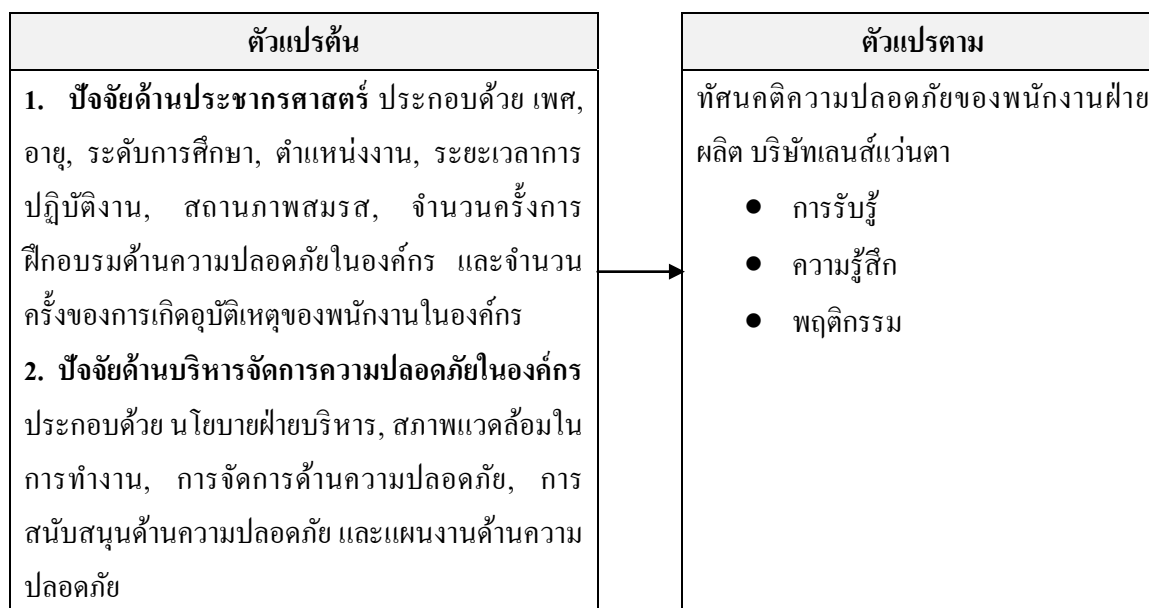
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือพนักงานฝ่ายผลิต บริษัทเลนส์แว่นตา อายุระหว่าง 18 – 60 ปี จำนวน 210 คน แยกเป็นพนักงานชาย 73 คน และหญิง 137 คน การเลือกตัวอย่างใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) การกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตามสูตร Taro Yamane, 1973 โดยกำหนดระดับค่าความเชื่อมั่นร้อยละ 95 และระดับค่าความคลาดเคลื่อน 0.05 ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ผู้วิจัยใช้คือ 138 คน

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

1. ตัวแปรต้น ได้แก่
 - 1.1 ปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ ประกอบด้วย เพศ, อายุ, ระดับการศึกษา, ตำแหน่งงาน, ระยะเวลาการปฏิบัติงาน, สถานภาพสมรส, จำนวนครั้งการฝึกอบรมด้านความปลอดภัยในองค์กร และจำนวนครั้งของการเกิดอุบัติเหตุของพนักงานในองค์กร
 - 1.2 ปัจจัยด้านการจัดการความปลอดภัยในองค์กร ประกอบด้วย นโยบายฝ่ายบริหาร, สภาพแวดล้อมในการทำงาน, การจัดการด้านความปลอดภัย, การสนับสนุนด้านความปลอดภัย และแผนงานด้านความปลอดภัย
2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ทัศนคติความปลอดภัยของพนักงานฝ่ายผลิต บริษัทเลนส์แว่นตา ประกอบด้วย การรับรู้, ความรู้สึก และพฤติกรรม

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

สมมติฐานการวิจัย

1. ทัศนคติความปลอดภัยของพนักงานฝ่ายผลิต บริษัทเลนส์แว่นตา มีความแตกต่างตามปัจจัยด้านประชากรศาสตร์
2. ปัจจัยด้านบริหารจัดการความปลอดภัยในองค์กร มีความสัมพันธ์กับทัศนคติความปลอดภัยของพนักงานฝ่ายผลิต บริษัทเลนส์แว่นตา
3. ปัจจัยด้านบริหารจัดการความปลอดภัยในองค์กร ที่ส่งผลต่อทัศนคติความปลอดภัยของพนักงานฝ่ายผลิต บริษัทเลนส์แว่นตา

วิธีดำเนินการวิจัย

เครื่องมือการวิจัย

เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นจากการทบทวนวรรณกรรม ตำรา และหนังสือที่เกี่ยวข้อง โดยแบบสอบถามแบ่งเป็น 4 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลด้านประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่งงาน ระยะเวลาในการปฏิบัติงาน สถานภาพสมรส จำนวนครั้งการฝึกอบรมด้านความปลอดภัยในองค์กร และจำนวนครั้งของการเกิดอุบัติเหตุของพนักงานในองค์กรเป็นแบบตรวจสอบรายการ โดยใช้คำถามแบบเลือกตอบ จำนวน 8 ข้อ

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นของพนักงานฝ่ายผลิต บริษัทเลนส์แว่นตาเกี่ยวกับปัจจัยด้านการจัดการความปลอดภัยในองค์กร โดยมีลักษณะเป็นคำถามปลายปิด แบบมาตราส่วนมีให้เลือก 5 ระดับ ตามวิธีของลิเคิร์ต ซึ่งข้อคำถามมี 5 ด้าน จำนวน 25 ข้อ

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามทัศนคติของพนักงานฝ่ายผลิต บริษัทเลนส์แว่นตา โดยมีลักษณะเป็นคำถามปลายปิด แบบมาตราส่วนมีให้เลือก 5 ระดับ ตามวิธีของลิเคิร์ต ซึ่งข้อคำถามมี 3 ด้าน จำนวน 15 ข้อ

ส่วนที่ 4 ความคิดเห็น หรือข้อเสนอแนะ โดยมีลักษณะเป็นคำถามปลายเปิด หลังจากที่ถูกผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามแล้วก็มีการประเมินดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามและวัตถุประสงค์ (IOC) โดยผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน เพื่อหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ได้ค่าเท่ากับ 0.99 ภายหลังการแก้ไขแบบสอบถามตามคำแนะนำของคณะกรรมการที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญเสร็จสมบูรณ์แล้ว ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปทดสอบใช้ (Try-Out) กับพนักงานฝ่ายผลิต บริษัทเลนส์แว่นตาที่ไม่ได้เลือกเป็นกลุ่มตัวอย่าง และมีลักษณะใกล้เคียงตามเป้าหมาย จำนวน 30 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ด้วยสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach 's Alpha Coefficient) ผลการตรวจสอบพบว่า ข้อคำถามมีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.930

การรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยแจกแบบสอบถามออกไป 200 ชุด ได้รับกลับมา 150 ชุด และทำการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. ข้อมูลด้านประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถามใช้สถิติเชิงพรรณนาคำนวณหาค่าความถี่ (frequency) ค่าร้อยละ (Percentage)
2. ข้อมูลความคิดเห็นของพนักงานฝ่ายผลิต บริษัทเลนส์แว่นตาต่อปัจจัยการบริหารจัดการความปลอดภัยในองค์กรและทัศนคติความปลอดภัยมาคำนวณหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยกำหนดเกณฑ์การแปลผล ดังนี้

ตารางที่ 1 เกณฑ์การแปลความหมายเพื่อจัดระดับคะแนนเฉลี่ยของพนักงานฝ่ายผลิต บริษัทเลนส์แว่นตาต่อปัจจัยด้านการจัดการความปลอดภัยในองค์กร

ค่าระดับคะแนนเฉลี่ย	การแปลความปัจจัยด้านการจัดการความปลอดภัยในองค์กร
4.21 – 5.00	การบริหารจัดการความปลอดภัยในองค์กรอยู่ในระดับดีมาก
3.41 – 4.20	การบริหารจัดการความปลอดภัยในองค์กรอยู่ในระดับดี
2.61 – 3.40	การบริหารจัดการความปลอดภัยในองค์กรอยู่ในระดับปานกลาง
1.81 – 2.60	การบริหารจัดการความปลอดภัยในองค์กรอยู่ในระดับไม่ดีมาก
1.00 – 1.80	การบริหารจัดการความปลอดภัยในองค์กรอยู่ในระดับไม่ดี

ตารางที่ 2 เกณฑ์การแปลความหมายเพื่อจัดระดับคะแนนเฉลี่ยของพนักงานฝ่ายผลิต บริษัทเลนส์แว่นตาต่อทัศนคติความปลอดภัย

ค่าระดับคะแนนเฉลี่ย	การแปลความด้านทัศนคติ
4.21 – 5.00	ทัศนคติความปลอดภัยของพนักงานอยู่ในระดับดีมาก
3.41 – 4.20	ทัศนคติความปลอดภัยของพนักงานอยู่ในระดับดี
2.61 – 3.40	ทัศนคติความปลอดภัยของพนักงานอยู่ในระดับปานกลาง
1.81 – 2.60	ทัศนคติความปลอดภัยของพนักงานอยู่ในระดับไม่ดีมาก
1.00 – 1.80	ทัศนคติความปลอดภัยของพนักงานอยู่ในระดับไม่ดี

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างทัศนคติความปลอดภัยของพนักงานฝ่ายผลิต บริษัทเลนส์แว่นตา จำแนกตามปัจจัยด้านประชากรศาสตร์โดยการทดสอบค่าที (T-test) กรณีกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) กรณีกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่ม และหากพบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จะทดสอบความแตกต่างโดยใช้แบบทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Fishers LSD.
2. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านบริหารจัดการความปลอดภัยในองค์กรกับทัศนคติความปลอดภัยของพนักงานฝ่ายผลิต บริษัทเลนส์แว่นตาโดยใช้สถิติวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson product moment correlation) เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร 2 ตัวแปร
3. การวิเคราะห์ผลปัจจัยด้านบริหารจัดการความปลอดภัยในองค์กรที่ส่งผลต่อทัศนคติความปลอดภัยของพนักงานฝ่ายผลิต บริษัทเลนส์แว่นตาโดยใช้สถิติค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เชิงพหุคูณ (Multiple Linear Regression)

ผลการศึกษา

ส่วนที่ 1 ข้อมูลด้านทัศนคติความปลอดภัยต่อปัจจัยด้านบริหารจัดการความปลอดภัยในองค์กร

ตารางที่ 3 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของพนักงานฝ่ายผลิต บริษัทเลนส์แว่นตาต่อปัจจัยบริหารจัดการความปลอดภัยในองค์กรจำแนกแต่ละด้านและภาพรวม

ปัจจัยด้านบริหารจัดการความปลอดภัยในองค์กร	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	ระดับการจัดการ
1. ด้านนโยบายฝ่ายบริหาร	4.46	0.40	ดีมาก
2. ด้านสภาพแวดล้อมในการทำงาน	4.29	0.53	ดีมาก
3. ด้านการจัดการความปลอดภัย	4.40	0.46	ดีมาก
4. ด้านสนับสนุนความปลอดภัย	4.54	0.49	ดีมาก
5. ด้านแผนงานความปลอดภัย	4.51	0.50	ดีมาก
รวม	4.44	0.41	ดีมาก

จากตารางที่ 3 ผลการวิจัย พบว่า การบริหารจัดการความปลอดภัยในองค์กรภาพรวมดีมาก ($\bar{X} = 4.44$, S.D.= 0.41) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านสนับสนุนความปลอดภัยมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 4.54$, S.D.= 0.49) และค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือด้านสภาพแวดล้อมในการทำงาน ($\bar{X} = 4.29$, S.D. =0.53) ตามลำดับ

ตารางที่ 4 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานทัศนคติของพนักงานฝ่ายผลิต บริษัทเลนส์แว่นตาต่อทัศนคติความปลอดภัยจำแนกแต่ละด้านและภาพรวม

ทัศนคติความปลอดภัยของพนักงาน ฝ่ายผลิต	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	ระดับทัศนคติ
1. ด้านการรับรู้	4.40	0.48	ดีมาก
2. ด้านความรู้สึกรัก	4.43	0.46	ดีมาก
3. ด้านพฤติกรรม	4.54	0.51	ดีมาก
ภาพรวมทุกด้าน	4.46	0.45	ดีมาก

ตารางที่ 4 ผลการวิจัย พบว่า ทัศนคติความปลอดภัยภาพรวมดีมาก ($\bar{X} = 4.46$, S.D.=0.45) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านพฤติกรรมมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 4.54$, S.D.= 0.51) และค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือด้านพฤติกรรม ($\bar{X} = 4.40$, S.D. = 0.48) ตามลำดับ

ส่วนที่ 2 ผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 ทัศนคติความปลอดภัยของพนักงานฝ่ายผลิต บริษัทเลนส์แว่นตา มีความแตกต่างตามปัจจัยด้านประชากรศาสตร์

ตารางที่ 5 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง ค่าเฉลี่ยทัศนคติความปลอดภัยและผลการเปรียบเทียบ จำแนกตามปัจจัยด้านประชากรศาสตร์

ปัจจัยด้านประชากรศาสตร์	จำนวน (คน)	ร้อยละ	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	t-test (Sig.)/One-way ANOVA (Sig.)
เพศ				0.044*
ชาย	48	34.80	4.34****	
หญิง	90**	65.20**	4.52***	
รวม	138	100.00		
อายุ				0.124
18 – 29 ปี	40	29.00	4.57***	
30 – 39 ปี	42**	30.40**	4.44	
40 – 49 ปี	31	22.50	4.32****	

ปัจจัยด้านประชากรศาสตร์	จำนวน (คน)	ร้อยละ	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	t-test (Sig.)/One-way ANOVA (Sig.)
50 ปีขึ้นไป	25	18.10	4.47	
รวม	138	100.00		
ระดับการศึกษา				0.155
ต่ำกว่าปริญญาตรี	70**	50.70**	4.47	
ปริญญาตรี	53	38.40	4.39****	
สูงกว่าปริญญาตรี	15	10.90	4.64***	
รวม	138	100.00		
ตำแหน่งงาน				0.007*
Operator	45**	32.60**	4.28****	
Trainer	26	18.80	4.44	
Leader	24	17.40	4.50	
Supervisor	18	13.00	4.66***	
Process Technician/Engineer	25	18.10	4.60	
รวม	138	100.00		
ระยะเวลาในการปฏิบัติงาน				0.000*
1 - 5 ปี	39**	28.30**	4.56	
6 – 10 ปี	28	20.30	4.23****	
11 - 15 ปี	21	15.20	4.56	
16 - 20 ปี	22	15.90	4.69***	
21 ปีขึ้นไป	28	20.30	4.27	
รวม	138	100.00		
สถานภาพสมรส				
โสด	81**	58.70**	4.50***	0.053
สมรส	49	35.50	4.43	
หม้าย/หย่าร้าง/แยกกันอยู่	8	5.80	4.11****	
รวม	138	100.00		
จำนวนครั้งการฝึกอบรมด้านความปลอดภัยในองค์กร				0.223
1 - 3 ครั้ง	95**	68.80**	4.43	

ปัจจัยด้านประชากรศาสตร์	จำนวน (คน)	ร้อยละ	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	t-test (Sig.)/One-way ANOVA (Sig.)
4 – 6 ครั้ง	35	25.40	4.52	
7 - 9 ครั้ง	5	3.60	4.72***	
10 – 12 ครั้ง	1	0.70	3.93****	
13 ครั้งขึ้นไป	2	1.40	4.03	
รวม	138	100.00		
จำนวนครั้งการเกิดอุบัติเหตุของพนักงานในองค์กร				0.147
ไม่เคยเกิดอุบัติเหตุ	134**	97.10**	4.47***	
1 – 3 ครั้ง	4	2.90	4.13****	
4 - 6 ครั้ง	0	0.00	-	
7 – 9 ครั้ง	0	0.00	-	
10 ครั้งขึ้นไป	0	0.00	-	
รวม	138	100.00		

* หมายถึง ค่า sig., ** แสดงจำนวนส่วนใหญ่ของแต่ละปัจจัยด้านประชากรศาสตร์, *** แสดงกลุ่มที่มีทัศนคติความปลอดภัยสูงสุด, **** แสดงกลุ่มที่มีทัศนคติความปลอดภัยต่ำสุด

จากตารางที่ 5 ผลการวิจัย พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นพนักงานเพศหญิง กลุ่มอายุ 30 – 39 ปี ระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี ปฏิบัติงานในตำแหน่ง Operator ระยะเวลาการปฏิบัติงาน 1 – 5 ปี สถานภาพโสด จำนวนการฝึกอบรมด้านความปลอดภัยในองค์กร 1 -3 ครั้ง และไม่เคยเกิดอุบัติเหตุจากการทำงาน ส่วนด้านทัศนคติความปลอดภัย พบว่า พนักงานเพศหญิงมีทัศนคติความปลอดภัยสูงกว่าพนักงานเพศชาย กลุ่มอายุ 18 – 29 มีทัศนคติความปลอดภัยสูงสุดและกลุ่มอายุ 40 – 49 ปี มีทัศนคติความปลอดภัยต่ำสุด กลุ่มที่มีการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีมีทัศนคติความปลอดภัยสูงสุดและกลุ่มที่มีการศึกษาปริญญาตรีมีทัศนคติความปลอดภัยต่ำสุด กลุ่มที่ปฏิบัติงานตำแหน่ง Supervisor มีทัศนคติความปลอดภัยสูงสุดและกลุ่มที่ปฏิบัติงานตำแหน่ง Operator มีทัศนคติความปลอดภัยต่ำสุด กลุ่มที่ปฏิบัติงาน 16-20 ปี มีทัศนคติความปลอดภัยสูงสุดและกลุ่มที่ปฏิบัติงาน 6-10 ปี มีทัศนคติความปลอดภัยต่ำสุด กลุ่มที่โสดมีทัศนคติความปลอดภัยสูงสุดและกลุ่มที่หม้าย/หย่าร้าง/แยกกันอยู่มีทัศนคติความปลอดภัยต่ำสุด กลุ่มที่อบรม 7-9 ครั้งมีทัศนคติความปลอดภัยสูงสุดและกลุ่มที่อบรม 10-12 ครั้ง มีทัศนคติความปลอดภัยต่ำสุด กลุ่มที่ไม่เคยเกิดอุบัติเหตุมีทัศนคติความปลอดภัยสูงสุดและกลุ่มที่มีประวัติการเกิดอุบัติเหตุ 1-3 ครั้ง มีทัศนคติความปลอดภัยต่ำสุด

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 1 พบว่า ทัศนคติความปลอดภัยแตกต่างกันตามเพศ ตำแหน่งงาน และระยะเวลาการปฏิบัติงานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องตามสมมติฐาน และไม่แตกต่างกันตามอายุ ระดับการศึกษา ระยะเวลาการปฏิบัติงาน สถานภาพสมรส จำนวนครั้งการฝึกอบรมด้านความปลอดภัยในองค์กร และจำนวนครั้งการเกิดอุบัติเหตุของพนักงานในองค์กร ซึ่งไม่สอดคล้องตามสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 2 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านบริหารจัดการความปลอดภัยในองค์กรกับทัศนคติความปลอดภัยของพนักงานฝ่ายผลิต บริษัทเลนส์แว่นตา

ตารางที่ 6 แสดงการวิเคราะห์สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านบริหารจัดการความปลอดภัยในองค์กรภาพรวมทุกด้านกับทัศนคติความปลอดภัยของฝ่ายผลิต บริษัทเลนส์แว่นตา

ปัจจัยด้านบริหารจัดการความปลอดภัยในองค์กร	ทัศนคติความปลอดภัยของพนักงานฝ่ายผลิต บริษัทเลนส์แว่นตา		
	r	Sig	ระดับความสัมพันธ์
ภาพรวมทุกด้าน	0.818*	0.000	มีความสัมพันธ์ระดับสูงไปในทิศทางเดียวกัน

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 6 ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 2 พบว่า ปัจจัยด้านบริหารจัดการความปลอดภัยในองค์กรภาพรวมทุกด้านมีความสัมพันธ์ระดับสูงไปในทิศทางเดียวกัน ($r = 0.818$)

ตารางที่ 7 แสดงการวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุคูณระหว่างปัจจัยด้านบริหารจัดการความปลอดภัยในองค์กร กับทัศนคติความปลอดภัยของฝ่ายผลิต บริษัทเลนส์แว่นตา

ปัจจัยด้านบริหารจัดการความปลอดภัยในองค์กร	Unstandardizrd Coefficients		Standardizrd Coefficients	t	Sig of F
	B	Std. Error	Beta		
ค่าคงที่ (Constant)	0.639	0.270		2.368	0.019
ด้านนโยบายฝ่ายบริหาร (X_1)	0.131	0.072	0.115	1.809	0.073
ด้านสภาพแวดล้อมในการทำงาน (X_2)	0.190	0.069	0.225	2.750	0.007
ด้านการจัดการความปลอดภัย (X_3)	-0.042	0.080	-0.043	-0.521	0.603
ด้านสนับสนุนความปลอดภัย (X_4)	0.279	0.078	0.305	3.566	0.001
ด้านแผนงานความปลอดภัย (X_5)	0.295	0.091	0.327	3.251	0.001
$R = 0.830$, $R^2 = 0.689$, $\text{Adjusted } R^2 = 0.677$, $\text{SEE} = 0.256$, $F = 58.465$, $\text{Sig of } F = 0.000$					

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 7 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเท่ากับ 0.830 ($R=0.830$) หมายความว่า การบริหารจัดการความปลอดภัยในองค์กร โดยรวมมีความสัมพันธ์กับทัศนคติความปลอดภัยในระดับสูงและมีอำนาจการพยากรณ์ทัศนคติความปลอดภัยเป็นร้อยละ 68.90 ($R^2 = 0.689$) และผลทดสอบสมมติฐานพบว่า การบริหารจัดการความปลอดภัยแต่ละด้าน ได้แก่ ด้านสภาพแวดล้อมในการทำงาน ($\text{Beta}=0.225$) ด้านสนับสนุนความปลอดภัย ($\text{Beta}=0.305$)

และด้านแผนงานความปลอดภัย (Beta=0.327) ส่งผลต่อทัศนคติความปลอดภัยของพนักงานฝ่ายผลิต บริษัทเลนส์แว่นตาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ในทิศทางเดียวกันสอดคล้องกับสมมติฐาน ส่วนด้านนโยบายฝ่ายบริหาร (Beta=0.115) และด้านการจัดการความปลอดภัย (Beta= -0.043) ไม่ส่งผลต่อทัศนคติความปลอดภัยของพนักงานฝ่ายผลิต บริษัทเลนส์แว่นตาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน

สรุปผลการศึกษาวิจัย

- 1) การบริหารจัดการความปลอดภัยในองค์กรภาพรวมทุกด้านดีมาก ($\bar{X} = 4.44$) โดยรายด้าน พบว่า การบริหารจัดการด้านการสนับสนุนความปลอดภัยมีค่าเฉลี่ยระดับดีมาก ($\bar{X} = 4.54$) สูงกว่าด้านแผนงานความปลอดภัย ($\bar{X} = 4.51$) , นโยบายฝ่ายบริหาร ($\bar{X} = 4.46$) , การจัดการความปลอดภัย ($\bar{X} = 4.40$) และสภาพแวดล้อมในการทำงาน ($\bar{X} = 4.29$) ตามลำดับ
- 2) ทัศนคติความปลอดภัยของพนักงานฝ่ายผลิต บริษัทเลนส์แว่นตาภาพรวมทุกด้านดีมาก ($\bar{X} = 4.46$) โดยรายด้าน พบว่า ทัศนคติความปลอดภัยด้านพฤติกรรมมีค่าเฉลี่ยระดับดีมาก ($\bar{X} = 4.54$) สูงกว่าด้านความรู้สึกลึก ($\bar{X} = 4.43$) และด้านการรับรู้ ($\bar{X} = 4.40$) ตามลำดับ
- 3) ทัศนคติของพนักงานฝ่ายผลิต บริษัทเลนส์แว่นตาต่อการบริหารจัดการความปลอดภัยในองค์กรแตกต่างกันตามเพศ , ตำแหน่งงาน และระยะเวลาการปฏิบัติงานและไม่มี ความแตกต่างกันตามอายุ , ระดับการศึกษา , สถานภาพสมรส , จำนวนครั้งการฝึกอบรมด้านความปลอดภัยในองค์กร และจำนวนครั้งของการเกิดอุบัติเหตุของพนักงานในองค์กรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
- 4) ปัจจัยด้านบริหารจัดการความปลอดภัยในองค์กรภาพรวมทุกด้านมีความสัมพันธ์กับทัศนคติความปลอดภัยของพนักงานฝ่ายผลิต บริษัทเลนส์แว่นตาในระดับสูงไปในทิศทางเดียวกันและมีอำนาจในการพยากรณ์ทัศนคติความปลอดภัยเป็นร้อยละ 68.90 ($R^2 = 0.689$)

อภิปรายผลการศึกษา

- 1) ปัจจัยด้านประชากรศาสตร์กับทัศนคติความปลอดภัยของพนักงานฝ่ายผลิต บริษัทเลนส์แว่นตา
 - 1.1 ปัจจัยด้านเพศ พบว่า เพศที่ต่างกันมีอิทธิพลต่อการเกิดทัศนคติความปลอดภัยไม่เหมือนกันซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของเสกสรรค์ (2539) โดยพนักงานเพศหญิงมีทัศนคติความปลอดภัยภาพรวมและรายด้านมากกว่าพนักงานเพศชาย กล่าวได้ว่าพนักงานหญิงมักให้ความสำคัญกับการปฏิบัติตามกฎระเบียบความปลอดภัย อีกทั้งลักษณะนิสัยของเพศหญิงส่วนใหญ่มีความละเอียดรอบคอบ ระมัดระวัง จึงเกิดความตระหนักส่งผลให้พฤติกรรมเสี่ยงน้อยกว่าเพศชายมีนิสัยชอบความท้าทาย
 - 1.2 ปัจจัยด้านอายุ พบว่า พนักงานช่วงอายุ 18 – 29 ปี มีทัศนคติความปลอดภัยมากกว่ากลุ่มอายุ 50 ปีขึ้นไป , 30 – 39 ปี และ 20 – 29 ปี ตามลำดับ ทั้งภาพรวมและรายด้าน อาจเป็นเพราะกลุ่มอายุนี้นี้คุณสมบัติด้านความคิดสร้างสรรค์ ทันสมัย กล้าแสดงความคิดเห็นและด้วยบริบทของตัวองค์กรเองนั้นมองว่าพนักงานที่มีอายุน้อยๆ อาจมีโอกาสดังเกิดพฤติกรรมเสี่ยงเพราะอยู่ในช่วงวัยชอบความท้าทายทางองค์กรจึงมีการจัดอบรม และเปิดโอกาสให้มีส่วนร่วมในกิจกรรมหลัก เป็นต้น และโดยธรรมชาติของกลุ่มอายุนี้นี้มองเรื่องการบริหารจัดการความ

ปลอดภัยอย่างยั่งยืนเป็นสิ่งที่ท้าทายที่ต้องทำให้ประสบความสำเร็จ ซึ่งขัดแย้งกับทฤษฎีพัฒนาการของมนุษย์ที่สรุปไว้ว่ายิ่งอายุเพิ่มมากขึ้นจะมีประสบการณ์และแสดงพฤติกรรมที่ถูกต้องเพื่อเป็นแบบอย่าง แต่จากผลการศึกษาสาเหตุที่ค่าเฉลี่ยของกลุ่มอายุสูงมีค่าต่ำกว่าอาจจะเกิดจากสภาวะการอึดตัว ปิดกั้นการรับรู้และมองว่าสิ่งที่เรียนรู้มาตั้งแต่สมัยอดีตถูกต้องหรือคืออยู่แล้วมาโดยตลอดจึงไม่มีการปรับเปลี่ยน

- 1.3 ปัจจัยด้านระดับการศึกษา พบว่า พนักงานที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีมีทัศนคติความปลอดภัยภาพรวมและรายด้านมากกว่าระดับต่ำกว่าปริญญาตรีและปริญญาตรี แสดงว่ายิ่งพนักงานมีระดับการศึกษายิ่งสูงนั้นก็ส่งผลให้พนักงานมีความรู้ ประสบการณ์ต่อการบริหารจัดการความปลอดภัยที่มีประสิทธิภาพจึงเกิดทัศนคติความปลอดภัยที่ดีกว่า
- 1.4 ปัจจัยด้านตำแหน่งงาน พบว่า การที่พนักงานปฏิบัติงานในตำแหน่งสูงๆ มีส่วนในการเกิดทัศนคติความปลอดภัยเพิ่มขึ้น เพราะบทบาทหน้าที่ของตำแหน่งงาน Supervisor เน้นการบริหารจัดการลูกทีมให้เกิดการปฏิบัติไปในทิศทางเดียวกัน ทำให้มีความเป็นผู้นำสูง แต่ขัดแย้งกับผลของตำแหน่ง Process Technician/Engineer ที่มีทัศนคติความปลอดภัยต่ำกว่าทั้งที่ตำแหน่งสูงกว่า อาจเป็นเพราะการทำงานของตำแหน่งนี้จะไม่ค่อยมีลูกทีมจึงมีความใส่ใจเฉพาะความปลอดภัยตนเองเท่านั้น
- 1.5 ปัจจัยด้านระยะเวลาการปฏิบัติงาน พบว่า การที่พนักงานมีระยะเวลาการปฏิบัติงานที่ต่างกันมีทัศนคติความปลอดภัยที่แตกต่างกันซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของพิภพ (2549) และสุทธยา (2558) โดยพนักงานที่มีระยะเวลาในการปฏิบัติงาน 16 – 20 ปี มีทัศนคติความปลอดภัยมากที่สุด กล่าวได้ว่ายิ่งระยะเวลาการปฏิบัติงานยาวทำให้พนักงานเกิดประสบการณ์ เรียนรู้ความผิดพลาดจากตนเอง เพื่อนร่วมงานนำไปสู่การมีทัศนคติความปลอดภัย
- 1.6 ปัจจัยด้านจำนวนครั้งการฝึกอบรมด้านความปลอดภัยในองค์กร พบว่า จำนวนครั้งในการอบรมมีผลต่อทัศนคติความปลอดภัยไม่แตกต่างกัน เพราะการปรับเปลี่ยนทัศนคติขึ้นอยู่กับความรู้ที่ได้จากการอบรมมากกว่าความถี่ เพราะความรู้ที่ได้จากการถ่ายทอดจากผู้มีประสบการณ์เพียงระยะเวลาสั้นๆ ตรงประเด็นจะกระตุ้นให้พนักงานอยากรู้ อยากศึกษาเพิ่มเติม ทำให้ปรับเปลี่ยนมุมมองที่หลากหลาย
- 1.7 ปัจจัยด้านจำนวนครั้งของการเกิดอุบัติเหตุของพนักงานในองค์กร พบว่า จำนวนครั้งของการเกิดอุบัติเหตุของพนักงานในองค์กรที่ต่างกันไม่มีความแตกต่างกันตามทัศนคติความปลอดภัย ซึ่งไม่สอดคล้องงานวิจัยของพรนิภา (2561) โดยผลการศึกษาพบว่า การที่พนักงานไม่เคยเกิดอุบัติเหตุจากการทำงานนั้นจะมีทัศนคติความปลอดภัยดีกว่าพนักงานเคยประสบอุบัติเหตุ ซึ่งขัดแย้งกับหลักการความปลอดภัยที่กล่าวว่า การที่พนักงานเกิดอุบัติเหตุจะทำให้พนักงานเรียนรู้จากสิ่งที่เกิดขึ้นซึ่งจะเกิดความรู้สึกรู้สึกป้องกัน ระวัง ใส่ใจเพิ่มมากขึ้นควรมีทัศนคติความปลอดภัยที่ดีกว่าแต่ผลการศึกษาที่ได้เป็นเพียงการอ้างอิงจากกลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 2.90 เท่านั้น
- 1.8 ปัจจัยด้านสถานภาพสมรส พบว่า การมีสถานภาพสมรสที่ต่างกันไม่มีความแตกต่างกันในเรื่องทัศนคติความปลอดภัยซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสุทธยา (2558) และเสกสรรค์ (2539) กล่าวได้ว่าสถานภาพสมรสไม่ได้เป็นปัจจัยที่จะส่งผลต่อทัศนคติความปลอดภัย และเมื่อพิจารณาจากผลการศึกษาจะเห็นได้ว่าพนักงานที่มี

สถานภาพโสดจะมีทัศนคติความปลอดภัยที่มากกว่าสถานภาพสมรส หย่าร้าง/แยกกันอยู่ทั้งด้านความรู้ ด้านความรู้สึกและด้านพฤติกรรม

2) การบริหารจัดการความปลอดภัยในองค์กร

การบริหารจัดการความปลอดภัยในองค์กรในภาพรวมดีมากซึ่งด้านการสนับสนุนความปลอดภัยมีค่าเฉลี่ยสูงสุด มองได้ว่าการสนับสนุนความปลอดภัยเป็นปัจจัยที่สำคัญต่อปรับเปลี่ยนทัศนคติดังนั้นการเปิดโอกาสให้พนักงานเข้ามามีส่วนร่วมในการตัดสินใจเกี่ยวกับการจัดการความปลอดภัยจะช่วยส่งเสริมด้านบวกของพนักงาน

3) ทัศนคติความปลอดภัยของพนักงาน

ทัศนคติความปลอดภัยของพนักงานในภาพรวมดีมากซึ่งด้านพฤติกรรมมีค่าเฉลี่ยมากที่สุดถือเป็นองค์ประกอบหนึ่งของการเกิดทัศนคติตามวิจัยของทิตยา(2536) โดยการเปลี่ยนแปลงทัศนคติปลอดภัยนั้นจะเกิดขึ้นในตัวบุคคลที่ต่างกัน เช่น การยินยอม ความต้องการเปลี่ยน เรียนรู้ และการเลียนแบบตามแนวคิดของเฮอริท ซี.เคลเมน

4) ความสัมพันธ์ของปัจจัยด้านบริหารจัดการความปลอดภัยในองค์กรต่อทัศนคติความปลอดภัย

ปัจจัยด้านบริหารจัดการความปลอดภัยในองค์กรภาพรวมมีความสัมพันธ์กับทัศนคติความปลอดภัยของพนักงานระดับสูงไปในทิศทางเดียวกัน ซึ่งด้านแผนงานความปลอดภัยมีความสัมพันธ์มากที่สุด นั้นแสดงให้เห็นว่าการมีแผนงานหรือเป้าหมายสามารถกำหนดทิศทางสู่ความสำเร็จในการบริหารจัดการความปลอดภัยที่สะท้อนออกมาในรูปของความรู้สึก พฤติกรรม การรับรู้ที่ดีขึ้นของพนักงาน

5) ปัจจัยด้านบริหารจัดการความปลอดภัยในองค์กรที่ส่งผลต่อทัศนคติความปลอดภัย

ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในการทำงาน , การสนับสนุนความปลอดภัย และแผนงานความปลอดภัย ส่งผลต่อทัศนคติความปลอดภัยของพนักงาน ร้อยละ 68.90 และการที่ค่า β ด้านแผนงานความปลอดภัยสูงสุด (0.327) แสดงว่า แผนงานความปลอดภัยมีผลต่อทัศนคติความปลอดภัยมากกว่า ด้านอื่นๆ ดังนั้น ทางองค์กรควรมุ่งเน้นการวางแผนงานความปลอดภัยให้ครอบคลุมมากที่สุดโดยให้ทุกฝ่ายฯ ทุกระดับเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงานเพื่อให้เกิดการปฏิบัติไปในทิศทางเดียวกันสู่องค์กรที่อุบัติเหตุเป็นศูนย์

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

1. เน้นการวางแผนงานความปลอดภัยที่ครอบคลุมความเสี่ยงเพื่อปรับเปลี่ยนทัศนคติความปลอดภัย เช่น การ Refresh training เพื่อทบทวน
2. ผู้บริหารต้องแสดงเจตนารมณ์ที่ชัดเจนในการพัฒนาด้านความปลอดภัย และสนับสนุนปัจจัยในการดำเนินการ เช่น เงิน ทรัพยากร เวลา เป็นต้น

3. กำหนดมาตรฐานควบคุมดูแลด้านความปลอดภัยที่ชัดเจน สื่อสารเพื่อทำความเข้าใจอย่างทั่วถึงและสร้างขวัญกำลังใจให้กับพนักงาน
4. เน้นการปรับปรุงด้านการรับรู้ของพนักงานให้เป็นแบบสองทางเดียวเพิ่มมากขึ้น
5. พัฒนาด้านสภาพแวดล้อมในการทำงานให้เกิดความปลอดภัยอย่างต่อเนื่อง
6. พิจารณาการควบคุมเพื่อเสริมสร้างทัศนคติความปลอดภัยของพนักงานที่แตกต่างกันแต่ละระดับ

ข้อจำกัดในงานวิจัยและงานวิจัยในอนาคต

1. งานวิจัยเป็นการศึกษาทัศนคติความปลอดภัยของพนักงาน บริษัทเลนส์แว่นตาแห่งหนึ่งเท่านั้น
2. ควรศึกษาปัจจัยอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติความปลอดภัยให้ครอบคลุมมากที่สุด

เอกสารอ้างอิง

- พิภพ โลกคำลือ .(2549). การรับรู้ ทัศนคติ ที่มีต่อการจัดการความปลอดภัย และพฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงาน ในกลุ่มฟูจิอุระประเทศไทย.วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- พรนิภา บริบูรณ์สุขศรี .(2561). ความรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานสายงานฝ่ายผลิต กรณีศึกษาอุตสาหกรรมการผลิตขวดแก้ว.SAU Journal of Science & Teachnology. Volume 4, มหาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์
- มธุริน เกียรประกาศกุล.(2555). ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมความปลอดภัยของพนักงานหน่วยงานผลิตโอเลฟินส์ 1 บริษัท พีทีที โกลบอล เคมิคอล จำกัด (มหาชน) สาขาที่ 2 โรงโอเลฟินส์ ไอ-หนึ่ง .สารนิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
- วชิร เข้มพงษ์ และคณะ.(2562).ความรู้ทัศนคติและพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานโรงกลั่นเขตเทศบาลเมืองจังหวัดศรีสะเกษ.วารสารวิชาการเฉลิมกาญจนา ปีที่ 6
- เสกสรรค์ ทองดีบ .(2539). ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมด้านความปลอดภัยของพนักงาน ในโรงงานผลิตเตาอบไมโครเวฟไทย.วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- สุกฤษฎา ชูชื่น .(2558). การบริหารจัดการความปลอดภัยที่มีผลต่อพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานบริษัทโฮม โปรดักซ์ เซ็นเตอร์ จำกัด (มหาชน) ในเขตกรุงเทพมหานคร .สารนิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต
- Chuang Zhao ,Qing Chang ,Xi Zhang ,Qijun Wu .(2562). Evaluation of safety attitudes of hospitals and the effects of demographic factors on safety attitudes, BMC Health Service Reserch
- Murat Gunduz .(2561). Construction safety factor assessment through frequency adjusted importance index , International journal of Industrial Ergonomic Volume 64 ,Pages 155-162
- Sing sing wong .(2562). Factors influencing safety performance in the construction industry .Public Management Review :280-285,University College of Teachnology.